

Lieta C-292/04

Wienand Meilicke u.c.

pret

Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Finanzgericht Köln l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Ien?kuma nodoklis – Nodok?a atlaide dividend?m, ko izmaks?jušas sabiedr?bas rezidentes – EKL 56. un 58. pants – Sprieduma iedarb?bas laik? ierobežošana

Sprieduma kopsavilkums

1. Kapit?la br?va aprite – Ierobežojumi

(EKL 56. un 58. pants)

2. Prejudici?li jaut?jumi – Interpret?cija – Interpret?jošu spriedumu iedarb?ba laik?

(EKL 234. pants)

1. EKL 56. un 58. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tie iest?jas pret t?du nodok?u tiesisko regul?jumu, saska?? ar kuru, sa?emot kapit?lsabiedr?bas izmaks?t?s dividendes, akcion?ram, kas ir dal?bvalsts iekšzemes nodok?u maks?t?js, ir ties?bas uz nodok?a atlaidi, kuras apm?rs ir apr??in?ts, vadoties no sadal?majiem ien?kumiem piem?rojam? uz??mumu ien?kuma nodok?a likmes, ja sabiedr?ba, kas izmaks? dividendes, ir re?istr?ta taj? paš? dal?bvalst?, bet š?du ties?bu nav, ja min?t? sabiedr?ba ir re?istr?ta cit? dal?bvalst?.

T?ds nodok?u tiesiskais regul?jums ir uzskat?ms par br?vas kapit?la aprites ierobežojumu, jo tas var attur?t personas, kas ir attiec?g?s dal?bvalsts iekšzemes nodok?u maks?t?jas, ieguld?t kapit?lu sabiedr?b?s, kas ir re?istr?tas cit?s dal?bvalst?s; šim regul?jumam ir ar? ierobežojoša iedarb?ba attiec?b? uz š?m sabiedr?b?m, jo tas rada t?m š??rš?us kapit?la piesaistei attiec?gaj? dal?bvalst?.

Pat ja š? nodok?u tiesisk? regul?juma pamat? ir saikne starp fisk?lo priekšroc?bu un kompens?jošu nodok?u maks?jumu, paredzot, ka akcion?ram, kas ir attiec?g?s dal?bvalsts iekšzemes nodok?u maks?t?js, pieš?irt? nodok?a atlaide tiek apr??in?ta, vadoties no uz??mumu ien?kuma nodok?a, kas šaj? dal?bvalst? re?istr?tai sabiedr?bai ir j?maks? par sadal?to pe??u, tom?r š?ds tiesiskais regul?jums neš?iet nepieciešams, lai saglab?tu valsts nodok?u rež?ma saska?ot?bu. Attiec?b? uz m?r?i nov?rst dubultu nodok?u uzlikšanu dividend?s izmaks?tajai sabiedr?bas pe??ai, pieš?irot akcion?ram, kas ir attiec?g?s dal?bvalsts iekšzemes nodok?u maks?t?js un kam pieder cit? dal?bvalst? re?istr?tas sabiedr?bas akcijas, nodok?a atlaidi, ko apr??ina, vadoties no nodok?a, kas attiec?gajai sabiedr?bai j?maks? k? uz??mumu ien?kuma nodoklis šaj? p?d?j? dal?bvalst?, netiktu apdraud?ta valsts nodok?u rež?ma saska?ot?ba un tas b?tu kapit?la aprites br?v?bu maz?k ierobežojošs pas?kums.

Attiec?b? uz nodok?u ien?kumu no dividend?m, ko izmaks?jušas cit?s dal?bvalst?s re?istr?tas sabiedr?bas, samazin?šanas j?atz?st, ka t? nav uzskat?ma par prim?ru visp?r?jo interešu iemeslu, uz kuru var?tu atsaukties, lai pamatotu pas?kumu, kas princip? ir pret?js k?dai

pamatbrīvībai.

(sal. ar 20., 23., 24., 28., 29., 30., 31. punktu un rezolutīvo daļu)

2. EKL 234. pantā noteiktās kompetences īstenošanas ietvaros tikai izņēmuma gadījumos, piemērojot vispārīgo tiesiskās drošības principu, kas ir raksturīgs Kopienas tiesību sistēmai, Tiesa var nolemt ierobežot ikvienas personas iespējas atsaukties uz interpretāto noteikumu, lai apšaubītu labticīgi izveidotas tiesiskās attiecības. Šāds ierobežojums ir pieļaujams tikai tajā pašā spriedumā, kurā ir lemts par pieprasīto interpretāciju. Patiešām, ir nepieciešams viens brīdis, lai noteiktu pieprasītās interpretācijas, ko kādai Kopienas tiesību normai sniedz Tiesa, iedarbības laiku. Šajā sakarā princips, ka ierobežojums ir pieļaujams tikai spriedumā, kurā ir lemts par pieprasīto interpretāciju, nodrošina šo tiesību vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm un citām personām un īsteno no tiesiskās drošības principa izrietošās prasības.

(sal. ar 34.–37. punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2007. gada 6. martā (*)

Iekšējais nodoklis – Nodokļa atlaide dividendām, ko izmaksājušas sabiedrības rezidentes – EKL 56. un 58. pants – Sprieduma iedarbības laika ierobežošana

Lieta C-292/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Finanzgericht Köln* (Vācija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2004. gada 24. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 9. jūlijā, tiesvedībā

Wienand Meilicke,

Heidi Christa Weyde,

Marina Stöffler

pret

Finanzamt Bonn-Innenstadt.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātu priekšsēdētāji P. Jāns [P. Jann], K. V. A. Timmermanss [C. W. A. Timmermans], A. Rosss [A. Rosas], K. Lēnartss [K. Lenaerts], R. Šintgens [R. Schintgen] un J. Klučka [J. Klucka], tiesneši H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], M. Ilešis [M. Ilešis], J. Malenovskis [J. Malenovsky], U. Lehmušs [U. Lohmus] un E. Levits (referenti),

enerģadavokāti A. Ticano [A. Tizzano], vīlķ K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl],

sekretāri B. Fileps [B. Fülöp] un K. Štranca-Staviķeka [K. Sztranc-Stawiczek], administratori,

ģemot vģrģ rakstveida procesu un tiesas sģdi 2005. gada 8. septembrģ,

ģemot vģrģ apsvģrumus, ko sniedza:

– V. Meilikes [W. Meilicke], H. K. Veides [H. C. Weyde] un M. Štefleres [M. Stöffler] vģrdģ – V. Meilike un R. Portnere [R. Portner], *Rechtsanwälte*,

– Vģcijas valdģbas vģrdģ – K. Kvasovskis [C. Quassowski], A. Tģmane [A. Tiemann] un R. Štocs [R. Stotz], pģrstģvģi, kuriem palģdz K. T. Štops [K. T. Stopp], *Rechtsanwalt*,

– Apvienotģs Karalistes valdģbas vģrdģ – T. Vards [T. Ward], *barrister*,

– Eiropas Kopienu Komisijas vģrdģ – K. Gross [K. Gross] un R. Liģls [R. Lya], pģrstģvģi,

noklausģjusies ģenerģadavokģta A. Ticano secinģjumus tiesas sģdģ 2005. gada 10. novembrģ,

ģemot vģrģ 2006. gada 7. aprģģa rģkojumu atsģkt mutvģrdu procesu un tiesas sģdi 2006. gada 30. maijģ,

ģemot vģrģ apsvģrumus, ko sniedza:

– V. Meilikes, H. K. Veides un M. Štefleres vģrdģ – V. Meilike un D. E. Rabaks [D. Raback], *Rechtsanwälte*,

– Vģcijas valdģbas vģrdģ – M. Lumma [M. Lumma], R. Štocs un V. Rģtmeijers [V. Rietmeyer], pģrstģvģi,

– ģehijas valdģbas vģrdģ – T. Boģeks [T. Boģek], pģrstģvis,

– Dģnijas valdģbas vģrdģ – J. Molde [J. Molde], pģrstģvis,

– Grieģijas valdģbas vģrdģ – K. Georgiadis [K. Georgiad], pģrstģvis,

– Spģnijas valdģbas vģrdģ – H. M. Rodrigess Karkamo [J. M. Rodríguez Cárcamo], pģrstģvis,

– Francijas valdģbas vģrdģ – Ņ. K. Grasija [J. C. Gracia], pģrstģvis,

– Ungģrijas valdģbas vģrdģ – R. Šomģģa [R. Somssich] un A. Millere [A. Müller], pģrstģves,

– Nģderlandes valdģbas vģrdģ – M. de Hrģfe [M. de Grave], pģrstģvis,

– Austrijas valdģbas vģrdģ – H. Dosi [H. Dossi], pģrstģvis,

– Zviedrijas valdģbas vģrdģ – K. Vistranda [K. Wistrand] un A. Falka [A. Falk], pģrstģves,

– Apvienotģs Karalistes valdģbas vģrdģ – P. Beikers [P. Baker], QC,

– Eiropas Kopienu Komisijas vģrdģ – K. Gross un R. Liģls, pģrstģvģi,

noklausījies ģenerālvokātes K. Štiksa raksturojumus tiesas sēdē 2006. gada 5. oktobrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu attiecas uz EKL 56. un 58. panta interpretāciju.

2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp 1997. gada 3. maijā mirušā H. Meilikes [H. Meilicke] mantiniekiem V. Meiliki, H. K. Veidi, M. Štefleri un *Finanzamt Bonn-Innenstadt* [Bonnas-Innenštates Finanšu pārvalde] (turpmāk tekstā – “*Finanzamt*”) par nodokļu uzlikšanu dividendēm, ko mirušajai personai 1995.–1997. gadā izmaksāja Dānija un Nīderlandē reģistrētas sabiedrības.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienas tiesības

3 EK Līguma trešās daļas par Kopienas politiku III sadaļas “Personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte” 4. nodaļas “Kapitāls un maksājumi” 56. panta 1. punkts paredz:

“Ievērojot šajā nodaļā izklāstītos noteikumus, ir aizliegti visi kapitāla aprītes ierobežojumi dalībvalstī, kā arī dalībvalstī un trešo valstī starp.”

4 EKL 58. panta 1. punkts paredz:

“Šā Līguma 56. pants neskar dalībvalstī tiesības

a) piemērot atšķirīgus attiecīgus nodokļu tiesību normas dažādiem nodokļu maksātājiem, kuru stāvoklis ir atšķirīgs viņu dzīvesvietas vai kapitāla ieguldījuma vietas dēļ;

[..]”

5 EKL 58. panta 3. punkts nosaka:

“Šā panta 1. un 2. punktā minētie pasākumi un procedūras nerada iespēju patvaigi diskriminēt vai slēpti ierobežot kapitāla brīvību aprīti un maksājumus, kā to nosaka 56. pants.”

No 1995. līdz 1997. gadam piemērojamās Vācijas tiesības

6 Atbilstoši Vācijas 1990. gada 7. septembra Likuma par ienākuma nodokli (*Einkommensteuergesetz*) (BGBl. 1990 I, 1898. lpp.), kas ir grozīts ar 1993. gada 13. septembra likumu (BGBl. 1993 I, 1569. lpp., turpmāk tekstā – “*ESTG*”), 1., 2. un 20. pantam personu, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Vācijā un kuras tēdējādi ir arī Vācijas iekšzemes nodokļu maksātāji, saņemtas dividendes Vācijā tiek apliktas ar nodokli kā ienākumi no kapitālieguldījumiem.

7 Atbilstoši 1991. gada 11. marta Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli (*Körperschaftsteuergesetz*) (*BGBI. 1991 I*, 638. lpp.), kas ir grozīts ar 1993. gada 13. septembra likumu (*BGBI. 1993 I*, 1569. lpp.), 27. panta 1. punktam kapitālsabiedrība, kas ir Vācijas iekšzemes uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja, izmaksētās dividendes tiek apliktas ar šo nodokli 30 % apmērā. Tas izpaužas kā peļņas, kas atbilst 70 % no ienākumiem pirms nodokļa samaksas, izmaksāšana un nodokļa atlaides 30/70 jeb 3/7 apmērā no saņemtajām dividendēm piešķiršana.

8 Saskaņā ar *EStG* 36. panta 2. punkta 3. apakšpunktu šis nodokļa atlaide tiek piemērota tikai dividendēm, kas saņemtas no kapitālsabiedrībām, kuras ir Vācijas iekšzemes uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājas. Līdz ar to ienākuma nodokļa maksātājiem, kas ir Vācijas iekšzemes nodokļu maksātāji, ir tiesības uz minēto nodokļa atlaidi, ja tie saņem dividendes no Vācijas reģistrētām sabiedrībām, bet ne tad, ja tie saņem dividendes no citās valstīs reģistrētām sabiedrībām.

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

9 Nelaiķim H. Meilikem, kura pastāvīgā dzīvesvieta bija Vācijā, piederēja Nīderlandē un Dānijā reģistrēta sabiedrība akcijas. No 1995. līdz 1997. gadam viņš šajās sakarās saņēma dividendes DEM 39 631,32, jeb EUR 20 263,17 kopsummā.

10 2000. gada 30. oktobra vēstulē prasītāji pamata prāvā lūdza *Finanzamt* piešķirt nodokļa atlaidi 3/7 no šīm dividendēm apmērā, kas būtu atskaitāma no H. Meilikes maksājāmā ienākuma nodokļa.

11 *Finanzamt* noraidīja šo lūgumu, jo tikai tās uzņēmumu ienākuma nodoklis, kurš uzlikts sabiedrībām, kas ir Vācijas iekšzemes uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājas, var tikt atskaitīts no iedzīvotāju ienākuma nodokļa.

12 Prasītāji pamata lietā pārsūdzēja šo lūgumu *Finanzgericht Köln* [Vācijas Finanšu tiesa].

13 Šajos apstākļos *Finanzgericht Köln* nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai EKL 56. panta 1. punktam un EKL 58. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 3. punktam atbilst [*EStG*] 36. panta 2. punkta 3. apakšpunkts, saskaņā ar kuru tikai tās uzņēmumu ienākuma nodoklis, kuru maksā sabiedrība vai apvienība, kas ir iekšzemes nodokļu maksātāja, tiek atskaitīts no maksājāmā iedzīvotāju ienākuma nodokļa 3/7 no ienākumiem apmērā *EStG* 20. panta 1. punkta 1. vai 2. apakšpunkta izpratnē?”

Par prejudiciālo jautājumu

Par lietas būtību

14 Kā jau ir norādījuši prasītāji pamata prāvā, *Finanzgericht Köln* iesniedza savu lūgumu sniegt prejudiciālo nolikumu, pirms tika pasludināts 2004. gada 7. septembra spriedums lietā C-319/02 *Manninen* (Krājums, I-7477. lpp.).

15 Šis sprieduma 54. punkts Tiesa nosprieda, ka, aprēķinot nodokļa atlaidi, kuru piešķir akcionāram, kas ir Somijas iekšzemes nodokļu maksātājs un kas saņem dividendes no Zviedrijā reģistrētas sabiedrības, ir jāņem vērā nodoklis, kuru faktiski samaksājis sabiedrība, kas reģistrēta šajā citā dalībvalstī, kā tas izriet no vispārīgiem noteikumiem, kas piemērojami apliekamā objekta aprēķinā, kā arī no uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes šajā peldī?

dalībvalstīs.

16 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka attiecīgajos gados uzņēmumu ienākuma nodokļa likme Dānijā bija 34 % un Nīderlandē 35 %. Tiesā iesniegtajos apsvērumos prasītāji pamata prāvā apgalvoja, ka Vācijas nodokļu administrācijai iesniegtais līgums būtu jāsaprot kā nodokļa atlaides pieprasījums nevis kā 3/7 no ienākumiem *EStG* 20. panta 1. punkta 1. vai 2. apakšpunkta izpratnē, bet gan kā 34/66 no minētajiem ienākumiem par Dānijas izcelsmes dividendēm un kā 35/65 no ienākumiem par Nīderlandes izcelsmes dividendēm.

17 No savas puses Vācijas valdība, apgalvojot, ka iepriekš minētais spriedums lietā *Manninen* nav piemērojams pamata prāvā, precizē, ka pilnīgais samaksātā nodokļa atskaitēšanas sistēmas, kas Vācijas likumdošanā paredzēta attiecībā uz iekšzemes izcelsmes dividendžu izmaksu, ietvaros 3/7 no minētajā likumdošanā paredzētajām dividendēm nav nemainīga apmēra atskaitījums, bet gan tas ir saistīts ar uzņēmumu ienākuma nodokļa 30 % likmes lielumu dividendžu izmaksas gadījumā. Tādējādi ārvalsts izcelsmes dividendžu izmaksēšanas gadījumā nevar piešķirt nodokļa atlaidi 3/7 no dividendēm apmērā, kas nav saistīta ar sadalījumiem ienākumiem piemērojamā uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi atbilstoši dalībvalsts, kuras teritorijā ir reģistrēta dividendžu izmaksētāja sabiedrība, likumdošanai attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli.

18 Pastāvot šādiem apstākļiem, ir jāuzskata, ka iesniedzējtiesa ar savu prejudiciālo jautājumu pārcēlājam vālas uzzināt, vai EKL 56. un 58. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie iestājas pret tādā nodokļu tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, saņemot kapitālsabiedrības izmaksētās dividendes, akcionāram, kas ir dalībvalsts iekšzemes nodokļu maksātājs, ir tiesības uz nodokļa atlaidi, kuras apmērs ir aprēķināts, vadoties no sadalījumiem ienākumiem piemērojamā uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, ja sabiedrība, kas izmaksā dividendes, ir reģistrēta tajā pašā dalībvalstī, bet šādu tiesību nav, ja minētā sabiedrība ir reģistrēta citā dalībvalstī.

19 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, lai gan tiešie nodokļi ir dalībvalstu kompetencē, dalībvalstīm šā kompetence tomēr ir jāsteno, ievērojot Kopienas tiesības (1999. gada 29. aprīlīa spriedums lietā C-311/97 *Royal Bank of Scotland, Recueil*, I-2651. lpp., 19. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Manninen*, 19. punkts).

20 Tāds nodokļu tiesiskais regulējums kā pamata prāvā esošais ir uzskatāms par ierobežojumu EKL 56. panta izpratnē.

21 Ir jākonstatē, ka nodokļa atlaides, kas ir paredzēta pamata prāvā esošajā Vācijas tiesiskajā regulējumā, tūpat kā iepriekš minētajā spriedumā lietā *Manninen* aprakstītajā Somijas tiesiskajā regulējumā paredzētās nodokļa atlaides mērķis ir izvairīties no dubultas nodokļu uzlikšanas sabiedrības peļņai, ko tā sadala akcionāriem, ieskaitot nodokli, kas sabiedrībai, kura izmaksā dividendes, jāmaksā kā uzņēmumu ienākuma nodoklis, nodokli, kas akcionāram jāmaksā kā nodoklis par ienākumiem no kapitālieguldījumiem. No šādas sistēmas izriet, ka gala rezultātā dividendes attiecībā uz akcionāru ir apliekamas ar nodokli tikai tādā apmērā, kādā tās jau nav bijušas apliktas ar nodokli kā sabiedrības sadalījuma peļņa (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Manninen*, 20. punkts).

22 Tā kā nodokļa atlaide ir piemērojama vienīgi attiecībā uz dividendēm, ko izmaksā Vācijā reģistrētas sabiedrības, ar minēto regulējumu nelabvēlīgākā stāvoklī tiek nostādītas personas, kas ir Vācijas iekšzemes nodokļu maksātājas un kas saņem tādā sabiedrībā dividendes, kuras ir reģistrētas citās dalībvalstīs. Šīm personām tiek uzlikts nodoklis, neatskaitot no nodokļa par ienākumiem no kapitālieguldījumiem uzņēmumu ienākuma nodokli, ko šādas sabiedrības ir samaksājušas savās atrašanās vietās valstīs (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Manninen*, 20. punkts).

23 No t? izriet, ka attiec?gais nodok?u tiesiskais regul?jums var attur?t personas, kas ir V?cijas iekšzemes nodok?u maks?t?jas, ieguld?t kapit?lu sabiedr?b?s, kas ir re?istr?tas cit?s dal?bvalst?s.

24 Savuk?rt šim regul?jumam ir ar? ierobežojoša iedarb?ba attiec?b? uz sabiedr?b?m, kas re?istr?tas cit?s dal?bvalst?s, jo tas rada t?m š??rš?us kapit?la piesaistei V?cij?. T? k? nodok?u kontekst? attieksme pret dividend?m, kur?m nav V?cijas izcelsmes, ir nelabv?l?g?ka par attieksmi pret dividend?m, kuras izmaks? V?cij? re?istr?tas sabiedr?bas, tad to sabiedr?bu, kas re?istr?tas cit?s dal?bvalst?s, akcijas V?cij? dz?vojošiem investoriem ir maz?k pievilc?gas par to sabiedr?bu akcij?m, kas ir re?istr?tas šaj? dal?bvalst? (skat. 2000. gada 6. j?nija spriedumu liet? C?35/98 *Verkooijen*, *Recueil*, I?4071. lpp., 35. punkts; iepriekš min?to spriedumu liet? *Manninen*, 23. punkts, un 2006. gada 12. decembra spriedumu liet? C?446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation*, Kr?jums, I?11753. lpp., 64. punkts).

25 Pamatojoties uz 1992. gada 28. janv?ra spriedumiem liet?s C?204/90 *Bachmann* (*Recueil*, I?249. lpp.) un C?300/90 Komisija/Be??ija (*Recueil*, I?305. lpp.), V?cijas vald?ba apgalvo, ka attiec?go pamata pr?vas tiesisko regul?jumu pamato nepieciešam?ba nodrošin?t valsts nodok?u rež?ma konsekvenci.

26 Šaj? sakar? ir j?atg?dina, ka atbilstoši past?v?gajai judikat?rai, no vienas puses, lai uz š?du pamatojumu balst?ts arguments b?tu atbalst?ms, ir j?pier?da, ka past?v tieša saikne starp attiec?go fisk?lo priekšroc?bu un š?s priekšroc?bas kompens?ciju ar noteiktu nodok?u maks?jumu (iepriekš min?tais spriedums liet? *Manninen*, 42. punkts).

27 No otras puses, arguments, kura pamat? ir nepieciešam?ba saglab?t nodok?a rež?ma konsekvenci, ir j?izskata, ?emot v?r? attiec?g? nodok?u tiesisk? regul?juma m?r?i (iepriekš min?tais spriedums liet? *Manninen*, 43. punkts).

28 Pat ja š? V?cijas nodok?u tiesisk? regul?juma pamat? ir saikne starp fisk?lo priekšroc?bu un kompens?jošu nodok?u maks?jumu, paredzot, ka akcion?ram, kas ir V?cijas iekšzemes nodok?u maks?t?js, pieš?irt? nodok?a atlaide tiek apr??in?ta, vadoties no uz??mumu ien?kuma nodok?a, kas šaj? dal?bvalst? re?istr?tai sabiedr?bai ir j?maks? par sadal?to pe??u, tom?r š?ds tiesiskais regul?jums neš?iet nepieciešams, lai saglab?tu V?cijas nodok?u rež?ma konsekvenci (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Manninen*, 45. punkts).

29 V?cijas tiesisk? regul?juma m?r?is ir nov?rst dubultu nodok?u uzlikšanu sabiedr?bas pe??ai, ko t? izmaks? dividenžu veid?. ?emot v?r? šo m?r?i, min?t? nodok?u rež?ma konsekvence tiek nodrošin?ta tikt?l, cikt?l tiek saglab?ta saist?ba starp akcion?ram pieš?irto fisk?lo priekšroc?bu un nodokli, kas maks?jams k? uz??mumu ien?kuma nodoklis. L?dz ar to t?d? gad?jum? k? tas, par kuru ir pamata lieta, pieš?irot akcion?ram, kas ir V?cijas iekšzemes nodok?u maks?t?js un kam pieder cit? dal?bvalst? re?istr?tas sabiedr?bas akcijas, nodok?a atlaidi, ko apr??ina, vadoties no nodok?a, kas attiec?gajai sabiedr?bai j?maks? k? uz??mumu ien?kuma nodoklis šaj? p?d?j? dal?bvalst?, netiktu apdraud?ta V?cijas nodok?u rež?ma konsekvence un tas b?tu kapit?la aprites br?v?bu maz?k ierobežojošs pas?kums nek? tas, ko paredz V?cijas nodok?u tiesiskais regul?jums (p?c analo?ijas skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Manninen*, 46. punkts).

30 Protams, uz cit? dal?bvalst? maks?jama uz??mumu ien?kuma nodok?a pamata pieš?irot nodok?a atlaidi, V?cijas Federat?vajai Republikai samazin?tos ien?kumi saist?b? ar dividend?m, ko izmaks?jušas cit?s dal?bvalst?s re?istr?tas sabiedr?bas. Tom?r no past?v?g?s judikat?ras izriet, ka nodok?u ien?kumu samazin?šan?s nav uzskat?ma par prim?ru visp?r?jo interešu iemeslu, uz kuru var?tu atsaukties, lai pamatotu pas?kumu, kas princip? ir pret?js k?dai pamatbr?v?bai (iepriekš min?tais spriedums liet? *Verkooijen*, 59. punkts, un iepriekš min?tais

spriedums liet? *Manninen*, 49. punkts).

31 ?emot v?r? iepriekš min?to, uz prejudici?lo jaut?jumu ir j?atbild, ka EKL 56. un 58. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tie iest?jas pret t?du nodok?u tiesisko regul?jumu, saska?? ar kuru, sa?emot kapit?lsabiedr?bas izmaks?t?s dividendes, akcion?ram, kas ir dal?bvalsts iekšzemes nodok?u maks?t?js, ir ties?bas uz nodok?a atlaidi, kuras apm?rs ir apr??in?ts, vadoties no sadal?majiem ien?kumiem piem?rojam? uz??mumu ien?kuma nodok?a likmes, ja sabiedr?ba, kas izmaks? dividendes, ir re?istr?ta taj? paš? dal?bvalst?, bet š?du ties?bu nav, ja min?t? sabiedr?ba ir re?istr?ta cit? dal?bvalst?.

Par š? sprieduma iedarb?bu laik?

32 Savos apsv?rumos V?cijas vald?ba izvirz?ja iesp?ju, ka Tiesa, ja t? uzskat?tu, ka šaj? liet? apl?kotais valsts tiesiskais regul?jums neatbilst EKL 56. un EKL 58. pantam, var?tu ierobežot š? sprieduma iedarb?bu laik?.

33 Lai pamatotu savu pras?bu, š? vald?ba, pirmk?rt, piev?rsa Tiesas uzman?bu smagaj?m finansi?laj?m sek?m, ko izrais?tu spriedums, kurš konstat?tu š?du neatbilst?bu. Otrk?rt, t? nor?d?ja, ka pirms iepriekš min?t? sprieduma liet? *Verkooijen* pasludin?šanas V?cijas Federat?v? Republika var?ja uzskat?t, ka apstr?d?tais tiesiskais regul?jums atbilst Kopien? ties?b?m.

34 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka, saska?? ar past?v?go judikat?ru, Tiesas sniegt? Kopien? ties?bu normu interpret?cija EKL 234. pant? noteikt?s kompetences ietvaros izskaidro un preciz? š? noteikuma j?gu un apjomu, k?d? tas ir j?saprot un j?piem?ro vai k?d? tas b?tu bijis j?saprot un j?piem?ro no t? sp?k? st?šan?s br?ža. No t? izriet, ka šo noteikumu, š?di interpret?tu, var piem?rot un ties?m tas ir j?piem?ro tiesiskaj?m attiec?b?m, kas rad?s un tika nodibin?tas pirms l?guma sniegt interpret?ciju, ja citos aspektos nosac?jumi par str?da iesniegšanu kompetentaj?s ties?s attiec?b? uz š? noteikuma piem?rošanu ir izpild?ti (skat. it ?paši Tiesas 2002. gada 3. oktobra spriedumu liet? C?347/00 *Barreira Pérez, Recueil*, l?8191. lpp., 44. punkts, un 2005. gada 17. febru?ra spriedumu apvienotaj?s liet?s C?453/02 un C?462/02 *Linneweber un Akritidis*, Kr?jums, l?1131. lpp., 41. punkts).

35 Tikai iz??muma gad?jumos, piem?rojot visp?r?jo tiesisk?s droš?bas principu, kas ir rakstur?gs Kopienas ties?bu sist?mai, Tiesa var nolemt ierobežot ikvienas personas iesp?jas atsaukties uz interpret?to noteikumu, lai apšaub?tu labtic?gi izveidotas tiesisk?s attiec?bas (skat. it ?paši Tiesas 2000. gada 23. maija spriedumu liet? C?104/98 *Buchner u.c., Recueil*, l?3625. lpp., 39. punkts, k? ar? iepriekš min?to spriedumu apvienotaj?s liet?s *Linneweber un Akritidis*, 42. punkts).

36 Turkl?t atbilstoši past?v?gajai Tiesas judikat?rai š?ds ierobežojums ir pie?aujams tikai taj? paš? spriedum?, kur? ir lemts par piepras?to interpret?ciju (1988. gada 2. febru?ra spriedums liet? 309/85 *Barra, Recueil*, 355. lpp., 13. punkts; 1988. gada 2. febru?ra spriedums liet? 24/86 *Blaizot, Recueil*, 379. lpp., 28. punkts; 1992. gada 16. j?lija spriedums liet? C?163/90 *Legros u.c., Recueil*, l?4625. lpp., 30. punkts; 1995. gada 15. decembra spriedums liet? C?415/93 *Bosman u.c., Recueil*, l?4921. lpp., 142. punkts, un 2000. gada spriedums liet? C?437/97 *EKW un Wein & Co., Recueil*, l?1157. lpp., 57. punkts).

37 Patieš?m, ir nepieciešams viens br?dis, lai noteiktu piepras?t?s interpret?cijas, ko k?dai Kopien? ties?bu normai sniedz Tiesa, iedarb?bu laik?. Šaj? sakar? princips, ka ierobežojums ir pie?aujams tikai spriedum?, kur? ir lemts par piepras?to interpret?ciju, nodrošina šo ties?bu vienl?dz?gu attieksmi pret dal?bvalst?m un cit?m person?m un ?steno no tiesisk?s droš?bas principa izrietoš?s pras?bas.

38 Interpretācija, kas ir pieprasīta šajā līgumā sniegt prejudiciālu nolikumu, attiecas uz nodokļu režīmu, kas valstij ir jāpiemēro citā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības izmaksātām dividendēm tādās valstīs tiesību sistēmas ietvaros, kuras mērķis ir novērst vai samazināt dividenžu dubulto ekonomisko aplikšanu ar nodokļiem. Šajā sakarā no iepriekš minētā sprieduma lietā *Verkooijen* 62. punkta izriet, ka Kopienas tiesībām neatbilst dalībvalsts tiesību norma, kas piešķir atbrīvojumu no ienākuma nodokļa par dividendēm, kuras ir izmaksātas akcionāriem – fiziskām personām, ja šādas dividendes ir izmaksājušas sabiedrības, kuru juridiskā adrese atrodas minētajā dalībvalstī.

39 Tomēr ir jākonstatē, ka Tiesa nav ierobežojusi minētā sprieduma iedarbību laikā.

40 Turklāt iepriekš minētajā spriedumā lietā *Verkooijen* norādītos principus, kas šādi precizēja no kapitāla brīvas aprites principa izrietošās prasības attiecībā uz dividendēm, ko personas – rezidenti saņem no sabiedrībām nerezidentēm, apstiprināja 2004. gada 15. jūlija spriedums lietā C-315/02 *Lenz* (Krājums, I-7063. lpp.) un iepriekš minētais spriedums lietā *Manninen* (skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Test Claimants in the FII Group Litigation*, 215. punkts).

41 Tādējādi šis sprieduma iedarbība laikā nav jāierobežo.

Par tiesāšanas izdevumiem

42 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šis tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanas izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

EKL 56. un 58. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie iestājas pret tādus nodokļu tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, saņemot kapitālsabiedrības izmaksātās dividendes, akcionāram, kas ir dalībvalsts iekšzemes nodokļu maksātājs, ir tiesības uz nodokļa atlaidi, kuras apmērs ir aprēķināts, vadoties no sadalījumiem ienākumiem piemērojamā uzlikumu ienākuma nodokļa likmes, ja sabiedrība, kas izmaksā dividendes, ir reģistrēta tajā pašā dalībvalstī, bet šādu tiesību nav, ja minētā sabiedrība ir reģistrēta citā dalībvalstī.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.